

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Zbigniew Józef
Nazwisko: Namojło
Miejsce urodzenia: Warszawa
Data urodzenia: 11-11-1927
Imię ojca: Józef
Imię matki: Ludwika
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Zbigniew Namojło 5.03.1952 został objęty rozpracowaniem krypt. „Trójka” prowadzonym przez Wydz. IV UBP na m.st. Warszawę. Rozpracowanie dotyczyło „nielegalnej organizacji pod nazwą «Polska Szturmówka Chłopska»” (PSCh), „wciągania” do niej nowych członków i podejrzenia o zamiar zamachu na pracownika UB w celu zdobycia broni. Zbigniew Namojło znalazł się w zainteresowaniu UB po doniesieniu z 18.01.1952, że wraz z innymi namawiał do wstąpienia do PSCh. Wedle UB był członkiem organizacji od września 1951 i posługiwał się ps. „Wisła”. Pracował wówczas jako magazynier w Fabryce WYROBÓW PRECYZYJNYCH im. gen. Karola Świerczewskiego w Warszawie. Rozpracowanie zakończone w grudniu 1952 po skierowaniu aktu oskarżenia wobec części podejrzanych. Zbigniew Namojło w akcie oskarżenia 13.12.1952 występował jako świadek, doprowadzany z więzienia Warszawa III. Materiały sprawy zostały przesłane 13.05.1953 do archiwum UBP na m.st. Warszawę i 30.06.1956 otrzymały sygn. 968/II.	IPN BU 0235/937 (968/II), t. 1.	

Akta Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie w sprawie podziemnej organizacji Polska Szturmówka Chłopska (PSCh). Organizacja działała w województwie warszawskim, powstała w 1948 roku pod nazwą Ochrona Konspiracyjna Polskiego Stronnictwa Ludowego. Zbigniew Namojło został aresztowany 30.04.1952 w Warszawie i tego samego dnia poddany rewizji osobistej. Przesłuchiwany przez oficerów śledczych UBP dla m.st. Warszawy 30.04., 3.05., 7.08. i 27.08.1952. Zeznał 30.04.1952, że do PSCh przystąpił we wrześniu 1951 w Warszawie, gdy pracował w Fabryce Wytwarzania Precyzyjnych im. gen. Karola Świerczewskiego w Warszawie. W PSCh został zaprzysiężony i posługiwał się ps. „Wisła”. W akcie oskarżenia z 17.09.1952 zarzucono mu, że należąc do „kontrewolucyjnej organizacji” PSCh „usiłował przemocą zmienić ludowo-demokratyczny ustój Państwa Polskiego”, „dwukrotnie brał udział w zebraniach «P. S. Ch.», zwerbował kilku nowych członków, polecił przepisać na maszynie statut PSCh i aby zdobyć broń zamierzał dokonać zamachu na funkcjonariusza UB. Skazany 30.09.1952 przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie na 10 lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich na 4 lata oraz konfiskatę mienia za przynależność PSCh. Uniewinniony od zarzutu zamiaru „dokonania zamachu na pracownika UB”. Najwyższy Sąd Wojskowy 18.11.1952 odrzucił skargę rewizyjną. Dzięki kolejnym amnestiom wyrok zmniejszony 9.10.1953 do 6 lat i 8 miesięcy więzienia, a 10.01.1956 do 3 lat i 4 miesięcy. Po aresztowaniu osadzony w więzieniu Warszawa III przy ul. Ratuszowej („Toledo”), następnie w Strzelcach Opolskich, a od 28.06.1955 w Ośrodku Pracy Więźniów w Knurowie. Zwolniony warunkowo 11.05.1956. Wyrok z 1952 roku unieważniony 24.11.1992 przez Sąd Wojewódzki w Warszawie.

IPN BU 1068/206 (Sr 742/52).